

ÍZELÍTŐ A JÁRVÁNYOK HOMEOPÁTIÁS KEZELÉSÉNEK TÖRTÉNETÉBŐL

Julian Winston

ÖSSZEFOGLALÓ

A XIX. és XX. században a homeopátia több járványos betegség gyógyításában bizonyult nagyon sikeresnek, pl.: kolera, tífusz, spanyolnátha, gyermekbénulás. A homeopátiával kezelt betegek között, az allopatival kezelttel összehasonlítva, sokkal kevesebb volt a halálozás.

(Szerkesztő)

A hagyományos gyógyászati módszerekhez viszonyítva, a homeopátia már kezdetektől jelentős sikerrel vett részt a járványos betegségek gyógyításában. E sikereknek tulajdonítható, hogy a homeopátia világszerte szilárdan jelen van az emberek tudatában.

Van egy történet *Joseph Pultéról*, Cincinnati egyik legkorábbi homeopatájáról. Amikor rendelőjét megnyitotta, sokan annyira haragudtak a városban megjelenő homeopatára, hogy a házát tojással dobálták meg. Ez nagyon elbizonytalanította, és azt fontolgatta, elhagyja a várost. Ekkor a felesége megkérdezte tőle: „Joseph, hiszel Te a homeopátia igazságában?”. A válasz igenlő volt. „Akkor itt maradsz Cincinnatiben”, mondta az asszony.

Röviddel ezután kitört a kolerajárvány, és *Pulte* azzal a rendkívüli eredménnyel büszkélkedhetett, hogy egyetlen esetet sem veszített el – a közösség ekkor fogadta be őt. Az 1849-es járvány alatt az emberek már tolongtak az ajtaja előtt, a sor vége az utcán állott, mert a váróterem megtelt.

Egy *Thomas Lindsley Bradford* nevű orvos 1900-ban összegyűjtötte azokat a statisztikai adatokat, amelyek alapján összehasonlíthatta a hagyományos orvoslás és a homeopátia eredményeit, és erről a „*The Logic of Figures*” (A számok ésszerűsége) címmel írt könyvet. Az alábbi számok közül sok származik *Bradford* művéből.

A homeopátiás rendszer működőképességének egyik legkorábbi próbája egy 1813-as (tetvek közvetítésével terjedő) tífuszjárvány volt, amely akkor ütötte fel a fejét, amikor Napóleon fosztogató hadserege Németországon keresztül vonult Oroszország megtámadására, majd ugyanott vissza. A hadak kelet felőli visszavonulásakor a járvány Lipcse városát is elérte. **Samuel Hahnemannnak, a homeopátia alapítójának ekkor 180 tífuszos esetet volt alkalmunka kezelni, és ezek közül csak kettőt veszített el. A hagyományos kezelésmódok ugyanekkor 30 %-os halálozási arányt mutattak.**

1830-ban, amikor a keletről közeledő kolerajárvány híre elért hozzá, *Hahnemann* sikeresen állapította meg a betegség stádiumait, és előre megmondta, melyik stádiumnak, milyen homeopátiás szer felel majd meg.

A kolera 1831-ben valóban betört Európába, a halálozási arány (hagyományos kezelés mellett) 40 %-tól (az Orosz Birodalmi Tanács adata) 80 %-ig (Osler Orvosi Tankönyve) terjedt. Hagyományos kezelés mellett a kolerával fertőzött emberek közül ötből kettőt, sőt néha négyet is elveszítettek. *Dr. Quin* jelentése szerint **London tíz homeopátiás kórházában az 1831-1832-es években 9 %-os volt a halálozási arány.** *Dr. Roth*, bajor királyi orvos jelentésében homeopátiás kezeléssel 7 %-os halálozási arány szerepel; az Orosz Birodalmi Tanácsnál *Mordoinow* admirális 10 %-os halálozási arányt jelentett; *dr. Wild* szerint pedig, aki a Dublin Quarterly Journal (Dublini Negyedévi Folyóirat) allopata szerkesztője volt, Ausztriában allopata kezeléssel 66 %-os, míg homeopata kezelés mellett csupán 33 %-os volt a halálozási ráta, és e rendkívüli eredménynek köszönhetően vonták vissza Ausztriában a homeopátia gyakorlását tiltó törvényt.

A homeopátia később is eredményesnek bizonyult a járványos kolera gyógyításában. **1854-ben kolerajárvány támadta meg Londont.** Ennek a járványnak orvostörténeti szempontból volt nagy jelentősége, mert ez volt az első eset, amikor az orvostársadalom a járvány kitörését fertőző forrásra (utcai kútra) tudta visszavezetni, és a kút lezárását követően a járvány rövid időn belül elcsendesedett. A Képviselőház jelentést kért a járvány kezelésének különféle módzatairól. A bemutatott jelentés nem tartalmazta a homeopátiás adatokat. A Lordok Háza magyarázatot kért, mire elismerték, hogy ha a homeopátiás adatokat is bevették volna,

„eltorzították volna az eredményeket”. Az eltitkolt jelentésből kiderült, hogy **a halálozási arány allopatíás kezeléssel 59,2 %-os, míg homeopatiás kezeléssel csak 9 %-os volt.**

Ma már nehéz elképzelni, milyen istencsapása volt egy ilyen járvány. Mint a későbbi, 1918-as spanyolnáthában is, a betegség annyira gyors lefolyású volt, hogy megtörténhetett: valaki reggel egészségesen ébredt, estére pedig meghalt.

Sok könyv foglalkozott ebben az időben a kolera homeopatiás gyógyításával, többek között: *F. Humphreys: Cholera and its Homeopathic Treatment* – A kolera és annak homeopatiás gyógyítása (1849); *B.F. Joslin: Homeopathic Treatment of Cholera* – A kolera homeopatiás kezelése (1854); *Biegler: Homeopathic Domestic Treatment of Cholera* – A kolera házi kezelése homeopatiával (1858); *B.F. Joslin: Epidemic Cholera* – Járványos kolera (1885); *Jabez Dake: Asiatic Cholera* – Ázsiai kolera (1886).

A homeopatiás gyógymód sikerei a későbbi kolerajárványok idején is folytatódtak. **Az 1892-es hamburgi járványban az allopatíás halálozási arány 42 %-os, míg a homeopatiás mortalitás 15,5 %-os volt.**

Az 1850-es években a déli államokat több **sárgaláz-járvány** is sújtotta. Ezt a betegséget, mint utóbb kiderült, a szúnyogok terjesztik. *Osler* szerint sárgaláz idején a halálozási arány 15 % és 85 % százalék között mozgott. 1853-ban egy *Holcome* nevű homeopata 6, 43 %-os halálozási arányról számol be Natchezben; dr. *Davis*, egy másik natchezi homeopata pedig 5,73 %-ról. **New Orleansban, 1878-ban, 50%-os volt az allopatíás halálozási arány, és csupán 5,6%-os a homeopatiás (1945 esetre vonatkoztatva, ugyanazon járvány idején).**

A témával foglalkozó könyvek közül a két legjobb: *Holcome: Yellow Fever and its Homeopathic Treatment* – A sárgaláz és annak homeopatiás kezelése (1856) és *C. Neidhard: The Efficacy of Crotalus Horridus in Yellow Fever* – A *Crotalus Horridus* hatékonysága sárgalázban (1860).

Egy másik, homeopatiával gyógyítható járványos betegség a torokgyík. Modern világunkban, a diftéria elleni oltás általános alkalmazása óta már csak elvétve fordul elő. A diftéria periodikusan bukkant fel, és ritkán öltötte magára kétszer ugyanazt az alakot. Így tehát nagyon fontos volt, hogy az orvosok mindig az adott esethez vagy járványhoz illő, egyéni kezelést alkalmazzák. Megtörtént, hogy a szer, amellyel egyik évben sikeresen gyógyították a járványt, nem volt azonos azzal, amelyre a következő évben szükség volt.

A New York állambeli Broome tartományt 1862-től 1864-ig fenyegető diftérijárvány 3 évének iratai között van egy jelentés, amely szerint a halandóság az allopatíával kezelt betegek között 83,6 %-os, míg a homeopatiával kezelték között 16,4 %-os volt. (Bradford)

A jelentősebb járványok közül, amelyek gyógyításában a homeopátia szerepet játszott, alkalmasint az 1918-as spanyolnátha-pandémia áll időben legközelebb hozzánk. A *Journal of the American Institute for Homeopathy* (Az Amerikai Homeopatiás Intézet Lapja) 1921-es, májusi számában megjelent egy hosszú írás, amely a homeopatiának az influenzajárvány idején betöltött szerepéről szól. A daytoni (Ohio) dr. **T. A. McCann jelentése szerint 24 000, allopatíásan kezelt influenzabeteg esetében 28, 2 %-os volt a halálozási arány, míg 26 000, homeopatiásan kezelt beteg között csupán 1,05 %-os.** Ez utóbbi adatot a philadelphiai *W. A. Pearson* dékán (Hahnemann College – Hahnemann Főiskola) is megerősíti, aki 26 795, homeopatiával kezelt spanyolnáthás beteg esetét dolgozta fel, és ugyanezt az adatot kapta.

A leggyakrabban alkalmazott szer a *Gelsemium* volt, de néhány *Bryonia* és *Eupatorium* esetet is jelentettek.

A Derby-i (CT) dr. *Herbert A. Roberts* beszámolt arról, hogy adatgyűjtő felhívására 30 orvos válaszolt. 6 602 esetről kapott jelentést, ebből 55 volt halálos kimenetelű, ami 1 %-osnál is kisebb halálozási arányt jelent. Dr. *Roberts* az első világháború idején egy csapatszállító hajón teljesített orvosi szolgálatot. Útban Európa felé 81 spanyolnáthás esete volt. Jelentése szerint: „Mindenki meggyógyult, és partra szállt. Minden egyes ember homeopatiás kezelést kapott. Egy másik hajón 31-en haltak meg útközben.”

Napjainkhoz időben még közelebb áll az 1950-es évek közepén dúló gyermekbénulás-járvány. Dr. *Alonzo Shadman*, egy Boston térségében tevékenykedő homeopata kiemeli, hogy amíg a betegen nem volt észrevehető valódi bénulás, a poliomielitisz prodromális tüneteit nehéz volt elkülöníteni a közönséges nátha tüneteitől – és ő, abban az időben nagyon sok „nyári náthát” kezelt. Kezdődő gyermekbénulások lettek volna? Ezt senki sem tudja megmondani.

Az argentin *dr. Francisco Eizayaga* beszámol arról az 1957-es Buenos Aires-i gyermekbénulás-járványról, amelyben a járvány tünetei a *Lathyrus sativus* nevű szer tüneteire hasonlítottak. A homeopata orvosok és patikák *Lathyrus C30*-at írtak fel megelőzősképpen, és a szerből „több ezer adag” került kiosztásra. „Egyetlen fertőzésről sem kaptunk értesítést.” *Eizayaga* rámutat, hogy a korábbi poliomielitisz-járványokban a *Gelsemium* volt a hatásos szer – újra hangsúlyozván az individualizálás szükségességét.

A XIX. században és XX. század elején a homeopátia több járványos betegség gyógyításában bizonyult nagyon sikeresnek. Hogy ezeknek az sikereknek miért nem volt nagyobb visszhangjuk, csak találgatni lehet. Lehetséges, hogy az alább idézett orvoshoz hasonlóan, sokan képtelenek észrevenni a hagyományos orvoslás tehetetlenségét, és elfogadni a homeopátiás orvoslás eredményeit.

Idézet *dr. W. A. Dewey, Homeopathy in Influenza – A Chorus of Fifty in Harmony* (Homeopátia a spanyolnátha idején – Egy ötven tagú kórus, harmóniában) című írásából (Journal of the American Institute of Homeopathy, 1921. május):

Egy Pittsburgh-i kórházban, az orvos, aki már nagyon sok betegét elvesztette, megkérdezte a nővértől, hogy tudna-e jobb módszert ajánlani annál, mint amit ő használ. „Igen, doktor úr” felelte a nővér „tegye félre az Aszpirint, menjen le a homeopátiás patikába, és szerezzen be homeopátiás szereket.” Az orvos erre ezt válaszolta: „De hát az homeopátia!” Mire a nővér: „Tudom, de a homeopátiás orvosok, akiknél ezelőtt dolgoztam, egyetlen betegüket sem veszítették el.” (Dr. W. F. Edmundson, Pittsburgh)

JULIAN WINSTON

www.julianwinston.com

Fordította: *dr. Felméri Judit*

Lektorálta: *dr. Heiczman Ágnes*

A SZERZŐRŐL

Julian Winston 1941-ben született *New Yorkban*, és ipari formatervezőnek tanult.

1971-ben *Philadelphióban* találkozott *Ray Seidellel*, aki a kezelőorvosa lett, bevezette őt a homeopátiába, és arra bízta, hogy végezze el az NCH (*National Center for Homeopathy – Nemzeti Homeopátiás Központ*) nyári egyetemét. 1982-ben *Juliant* a NCH Igazgatói Tanácsába választották. 1984-ben elvállalta a *Homeopathy Today* szerkesztését. Később az NCH oktatási programjának dékánja lett.

1992-ben *Juliant* két hétre *Új-Zélandra* hívták, hogy segítsen a *Wellington College of Homeopathy* (Wellingtoni Homeopátiás Főiskola) nyári képzésének előkészítésében. Itt ismerkedett meg jövődöbéli feleségével, és 1995-ben *Julian* – 4000 régi homeopátiás szerből és 2000 homeopátiás könyvből és folyóiratból álló gyűjteményével – *Új-Zélandra* költözött. *Julian* homeopátiás könyvtára és gyűjteménye egyike volt az *Egyesült Államok* leggazdagabb magángyűjteményeinek. Eredeti *Kent* és *Hering* levelei voltak, eredeti (kézzel írott) könyv-kéziratok, egy repertórium, amely korábban *J. H. Clarke* tulajdona volt, könyvei, amelyek *Nash*, *Hering*, *Lippe*, *Fincke* és mások aláírását viselték, és egyéb, a homeopátiával kapcsolatos apróságai: levelezőlapok, fényképek, üvegcsék stb. Az amerikai homeopátiás mozgalomról készített videofelvétel egyike volt azoknak az utolsó munkáinak, amelyeket közvetlenül az *Egyesült Államokból* való eltávózása előtt fejezett be. *Új-zélandi* tartózkodása alatt két, homeopátiáról szóló könyvet fejezett be: *The Faces of Homeopathy* (A homeopátia arcai), amely az első 200 év története, és a *The Heritage of Homeopathic Literature* (A homeopátiás irodalom hagyatéka). *Julian Winston* a homeopátia első történetírójának tartják, és a honlapján gazdag homeopátiás archív anyag található.

A rákkal és a sclerodermával vívott hosszú küzdelem után, *Julian* 2005 júniusában békésen hunyt el otthonában.